

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

30 травня - 5 червня
Григоріанський календар (Новий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>30 травня</u>	<u>3</u>
<u>31 травня</u>	<u>6</u>
<u>1 червня</u>	<u>9</u>
<u>2 червня</u>	<u>12</u>
<u>3 червня</u>	<u>15</u>
<u>4 червня</u>	<u>17</u>
<u>5 червня</u>	<u>20</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>24</u>

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

30 травня

Неділя Всіх Святих

Євр 11,33 - 12,2

Мт 10,32-33.37-38; 19,27-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Євреїв 11,33 - 12,2

Браття, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, будши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші наруг і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилою, брано на допити; вони вмирили, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ був невартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони, дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли досконалість.

Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, вдивляючися пильно в Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що перед ним була, витерпів хрест, на сором не звертаючи уваги, і який возсів праворуч Божого престолу.

Євангеліє від Матея 10, 32-33.37-38; 19, 27-30

І сказав Господь: «Кожний, отже, хто визнає мене перед людьми, того і я визнаю перед моїм Отцем небесним. Хто ж мене зречеться перед людьми, того й я зречусь перед Отцем моїм небесним.

Хто любить батька або матір більше, ніж мене, той недостойний мене. І хто любить сина або дочку більше, ніж мене, той недостойний мене.

Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене.

Тоді озвався Петро і сказав до нього: «Ось ми покинули все й пішли за тобою; що будемо за те мати?»

Ісус відповів їм: «Істинно кажу вам: Ви, що пішли за мною: як новий світ настане, коли Син Чоловічий сяде на престолі своєї слави, сидітимете й ви на дванадцятьох престолах, щоб судити дванадцять поколінь Ізраїля. І кожний, хто задля імени мого покине дім, братів, сестер, батька, матір,

жінку, дітей, поля, в сто раз більше одержить і життя вічне матиме в спадщину. Багато з перших будуть останніми, а останні – першими.

Розважання від Скинії

Цієї неділі, коли ми згадуємо всіх святих, Літургія пропонує нам Євангеліє від Матея, яке говорить про умови слідування за Христом. Однією з умов є відречення. Ми постійно протриваємо умовам покликання. Передусім у надзвичайно важкому ключовому моменті, про який ніхто не хоче говорити: вимоги відречення. *Кожний, хто задля імені мого покине дім, братів, сестер, батька, матір, жінку, дітей, поля...* Сама історія Спасіння починається із заклику до відречення: *З усякого дерева в саду їстимеш; з дерева ж пізнання добра й зла не їстимеш, бо того самого дня, коли з нього скуштуєш, напевно вмиєш* (Бут 2,16-17). Була лише одна заповідь! Якщо б її змогли дотриматися, не довелося б упроваджувати інші. Але разом з переступом помножилися й заповіді. Навіть сьогодні ми бачимо: що більше людина переступає межі, то більше з'являється законів. А життя стає дедалі складнішим саме тому, що людина не здатна відмовлятися від зла. Але навіщо відмовлятися від чогось нормального, слушного, легального та переконливого? Як на мене, це випробування найбільш певне та найпрекрасніше зі сторони Бога. І не тільки щодо Його вимог, але й щодо Його любові. Справді, якщо б ми не були призначені до слави та не були покликані до сопричастя з Ним уже тут, не довелося б від чогось

відмовлятися. Саме щоб звільнити місце для *більшого*, ми відмовляємося від *меншого*, і тоді ця відмова стає справжнім Блаженством. *Що Бог від мене хоче?* Ти питався про це не раз. Що ж, Бог від тебе хоче... тебе! Ось чому Він просить нас відмовитися від усього, що кидає тінь на наше серце. Це серце Він хоче заповнити собою. Єдине, чого Він не може тобі дати, це те, що ти хочеш взяти силою сам. Відмовлятися означає не затискати долоні, а стояти з розпростертими руками й відкритим серцем, як бідний жебрак, який знає, що може лише щось отримати, бо вже немає чого втрачати. Натомість сягнути самому по яблуко означає забезпечити себе обмеженими й нетривалими речами, тоді як Бог бажає дати нам не менше, ніж самого себе. Лише відмовляючись від того, що противиться Божій волі, ми будемо досконало вільними. Тоді ми переконаємося, що Він безмежний у щедрості, і воздасть нам сторицею вже тут, на землі.

31 травня

Понеділок

Рим 2,28 - 3,18

Мт 6, 31-34; 7, 9-11

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 2,28 - 3,18

Браття, бо не той юдей, що є ним назовні, і не те обрізання, що назовні, на тілі, а той, хто юдей у скритості, і те обрізання серця - за духом, не за буквою; такому похвала не від людей, але від Бога.

В чому вищість юдея? Або яка користь з обрізання? Велика з кожного погляду: їм бо, насамперед, були довірені пророцтва Божі. Що ж бо, коли деякі не повірили? Хіба ж їхня невірність знищить вірність Божу? Ясно, що ні! Треба визнати радше, що Бог правдомовний, а кожний чоловік брехливий, як написано: «Щоб ти оправдався у твоїх словах і переміг, коли будуть тебе судити.» Коли ж наша неправедність виявляє Божу праведність, то що скажемо? Чи ж Бог є несправедливий - по-людському говорю! - коли наводить гнів свій? Зовсім ні! Бож як би Бог мав світ судити? Та коли Божа правда моєю неправдою більше сяє, йому на славу, то нащо мене ще як грішника судити? Чому ж тоді деякі нас очорнюють і деякі говорять, нібито ми

кажемо: «Робімо зло, щоб із нього вийшло добро»? На таких суд справедливий.

То що ж? Маємо перевагу? Зовсім ні! Бож ми перед тим обвинуватили юдеїв і греків, що вони всі під гріхом, як написано: «Немає справедливого, ані одного! Немає тямущого, немає, хто шукав би Бога. Усі з дороги збилися, зробилися нікчемні! Немає, хто добро творив би, ані одного! Їхнє горло - гріб відкритий, до обману язик їх схильний, отрута гадюча у них під губами. Уста у них прокльонів повні і гіркоти. Щоб проливати кров, швидкі їхні ноги. На їхніх дорогах злидні і руїна. Вони не відають дороги миру. Немає Божого остраху у них перед очима.»

Євангеліє від Матея 6, 31-34; 7, 9-11

І сказав Господь: «Отож не турбуйтеся, промовлявши: Що будемо їсти, що пити й у що зодягнемось? Про все те побиваються погани. Отець же ваш небесний знає, що вам усе це потрібне.

Шукайте перше Царство Боже та його справедливість, а все те вам докладеться. Не журіться, отже, завтрішнім днем; завтрішній день турбуватиметься сам про себе. Доволі днів і його лиха.

Чи ж є між вами хтось такий, що, коли син попросить у нього хліба, дасть йому камінь? Або коли попросить рибу, дасть йому гадюку? Тож коли ви, злі будши, вмієте давати дітям

вашим добрі дари, оскільки більш Отець ваш, що на небі, дасть дари тим, які його просять.»

Розважання від Скинїї

Ісус в сьогоднішньому Євангелії критикує надмірну турботу про їжу, пиття та одяг. І підсумовує: *Про все те лобиваються погани.* Має ж якомсь відрізнятись життя того, хто вірить в Ісуса, і того, хто в Нього не вірить. Ті, хто вірять в Ісуса, розділяють із Ним досвід удячності Богу Отцю. Цей досвід батьківської опіки має вчинити революцію в співжитті людей. Він має породити спільнотне життя, яке буде братнім, стане насінням нового суспільства. Далі Ісус подає два критерії: *Шукайте перше Царство Боже та Не журіться, отже, завтрішнім днем.* Шукати найперше Царства *та* його справедливості означає намагатися виконати волю Божу й дозволити Йому керувати нашим життям. Пошук Бога в конкретному вияві є пошуком братнього й справедливого співжиття. Там, де є ця дбайливість про Царство, народжується спільнотне життя, у якому жодному братові чи сестрі не бракує нічого. Там не переймаються наступним днем, тобто не турбуються нагромадженням дібр. В останніх стихах сьогоднішнього уривку Ісус посилається на наш земний досвід родинного життя. Він пояснює, що також у сфері молитви треба завжди будувати відносини між батьком і сином. Син просить із довірою, адже знає, що батько дасть йому все, що потрібно. З іншого боку, батько з любові до сина не залишиться глухим до його прохань. Далі Ісус підносить нас

до Божого рівня. Якщо ці відносини *батько/син* є справжніми в нашій земній дійсності, між нами, *злими*, то наскільки більше це стосується Небесного Отця! Справді, християнська молитва ніколи не є дією, яку виконуєш перед автоматичним терміналом, що видасть тобі те, чого шукаєш. Вона закладає синівський діалог з Небесним Отцем, *Який знає, чого вам треба, перш ніж ви просите в нього* (Мт 6,8).

1 червня

Вівторок

Рим 4, 4-12

Мт 7, 15-21

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 4, 4-12

Браття, тому, хто виконує якусь роботу, заробіток рахується не як ласка, але як щось належне; тому ж, хто не виконує, а вірує в того, який оправдує нечестивця, віра його рахується за оправдання. Як то й Давид проголошує щасливим чоловіка, якому Бог зараховує оправдання без діл: «Щасливі ті, яким відпущені беззаконня і яким гріхи прикриті. Щаслива людина, якій Господь гріха не порахує.»

Чи ж оце щастя лише для обрізаних, а чи й для необрізаних? Бо ми говоримо: «Віра була зарахована Авраамові як оправдання.» Як же зарахована? Як він уже був обрізаний, чи як ще необрізаний? Не як він був обрізаний, але як необрізаний. І він прийняв ознаку обрізання, - печать оправдання, через віру, яку мав, буди необрізаним, щоб бути батьком усіх тих, які вірять, не будучи обрізаними, щоб оправдання було їм теж пороховане; і щоб він був батьком обрізання не лиш

обрізаним, але й тим, що ходять слідами віри, яку ще перед обрізанням мав батько наш Авраам.

Євангеліє від Матея 7, 15-21

І сказав Господь: «Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині – вовки хижі. Ви пізнаєте їх за плодами їхніми; хіба збирають виноград з тернини або з будяків – смокви? Так кожне добре дерево родить гарні плоди, а лихе дерево – плоди погані. Не може добре дерево приносити плодів поганих, ані лихе дерево – плодів добрих. Всяке дерево, що не родить доброго плоду, рубають і в вогонь кидають. За їхніми плодами, отже, пізнаєте їх.

Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! - ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі.»

Розважання від Скинїї

Про дерево (чи про іншу рослину) ми не можемо сказати, добре воно чи погане, доки не спробуємо його плоду. Плід характеризує дерево. Якщо плід корисний, смачний, поживний, то дерево вважаємо добрим. Якщо ж дерево не дає жодного плоду або цей плід не придатний до споживання, то дерево погане.

Насправді, сьогодні Слово Боже не про дерева та їхні плоди, а про людей, які приховують свою сутність. *Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій*

одежі, а всередині – вовки хижі. За овечою тихістю та покірністю може приховуватись гордість, підступність, недобрі наміри. По чому можна це розпізнати? Зовнішність часто оманлива, мова та жести можуть бути надто невинними чи переконливими. А Господь двічі наголошує: *ви пізнаєте їх за плодами їхніми.* Вчинки людини показують, чим наповнене серце. Не може хворе дерево родити здорові плоди. Так само не може людина з гіркотою в серці, з недобрими намірами якось не виявити себе. У певний момент з'явиться відповідний плід, який покаже, яке серце в людини. *Добра людина з доброго скарбу серця свого виносить добре; лиха ж – з лихого (серця) лихе виносить, бо з переповненого серця говорять його уста* (Лк 6,45).

По плодах можна пізнавати не тільки інших, але насамперед себе. Який плід я приношу? Чи бачу я в собі плоди Духа Святого: *любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброту, вірність, тихість, здержливість* (Гал 5,22-23)? Чи бачать у мені ці плоди також і мої ближні?

Чи можу я сама з себе принести добрий плід? Мабуть, ні. Господь каже: *У мені перебувайте – а я у вас! Як неспроможна гілка сама з себе плоду принести, якщо не перебуватиме вона на виноградні, ось так і ви, якщо не перебуватимете в мені. Я виноградина, ви – гілки. Хто перебуває в мені, а я в ньому, – той плід приносить щедро. Без мене ж ви нічого чинити не можете* (Ів 15,4-5).

Господи, потребую твоєї допомоги, щоб бути тим деревом, яке приносить добрі плоди.

2 червня

Середа

Рим 4, 13-25

Мт 7, 21-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 4, 13-25

Браття, бож не через закон була дана обітниця, зроблена Авраамові чи його потомству, що він буде спадкоємцем світу, але через оправдання віри, - бо коли спадкоємці ті, що в законі, то віра не має сили й обітниця не має вартости: закон бо викликає гнів, а там, де нема закону, нема й переступу.

Тому, отже, обітниця від віри, щоб була вона дарова і забезпечена всім нащадкам, не тільки тим, що з закону, але й тим, що з віри Авраама, який є батько нам усім, як написано: «Я настановив тебе батьком багатьох народів, - перед тим, в кого він увірував, - перед Богом, що оживляє мертвих і кличе те, чого немає, наче б воно існувало.»

Він, проти надії надіявшись, повірив, що стане батьком багатьох народів, згідно з тим, як було сказано: «Таке буде твоє потомство!» Він, не захитавшись вірою, не зважав на своє вже примерле тіло - було ж йому яких сто років - і на замерле лоно Сари. Перед Божою обітницею він не піддався зневірі, навпаки ж - скріпився вірою і, воздавши хвалу Богові, зовсім був певний, що він обіцяне спроможен виконати. Тому і пораховано йому це за оправдання. І не про нього одного тільки написано, що то було пораховано йому, але й про нас, яким віра порахується, - нас, що віруємо в того, хто воскресив із мертвих Ісуса, Господа нашого, що був виданий за гріхи наші і воскрес для нашого оправдання.

Євангеліє від Матея 7, 21-23

І сказав Господь: «Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! - ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі,

Багато мені того дня скажуть: Господи, Господи! Хіба ми не твоїм ім'ям пророкували? Хіба не твоїм ім'ям бісів виганяли? Хіба не твоїм ім'ям силу чудес творили?

І тоді я їм заявлю: Я вас не знав ніколи! Відійдіте від мене, ви, що чините беззаконня!»

Розважання від Скинії

Цей уривок сьогоднішнього Євангелія стосується

завершення Нагірної проповіді. Ісус дав новий Закон Божому Народові. Як Мойсей, Він стає на горі та диктує новий Закон, який має не скасувати старий, а допомогти його виконати. Під кінець своєї промови Ісус нагадує, що будуть ті, хто почують ці слова, але не впровадять їх у життя. Будуть і такі, які їх навіть не почують (безумці, які будують свій дім на піску). *Господи, Господи* – це літургійний заклик, який месіанська спільнота звертає до Воскреслого Господа. Він часто звучить у Матей, зокрема в розповідях про зцілення. Але для Матей визнати Месію Господом ще не досить: треба також виконати волю Небесного Отця. Слово *воля* Матей використовує лише на означення волі Небесного Отця.

Матей нагадує нам, що від нас вимагається зобов'язання завжди виконувати волю Отця. А що Він хоче? *Я бажаю милости, а не жертви* (Ос 6,6).

Тут Матей відновлює полеміку проти фальшивих харизматиків, які пророкували, виганяли бісів і чинили багато чудес в ім'я Ісуса. Але вони не виконували волю Отця, тобто не чинили милосердя.

І тоді – це день зустрічі із Христом, момент Його повернення. День, коли відбудеться й Страшний Суд.

Отже, просімо в Господа сьогодні благодаті не тільки прикликати в молитві його ім'я, а й виконувати його волю. А вона виражена в новій заповіді любити, як любить нас Ісус.

Тобто бути милосердними, як Отець, що на небі.

3 червня

Четвер

Пресвятої Євхаристії

1Кор 11, 23-32

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Ів 6, 48-54

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 11, 23-32

Браття, я бо, що прийняв від Господа, те й передав вам: Господь Ісус тієї ночі, якої був виданий, узяв хліб і, віддавши подяку, розламав і сказав: «Це моє тіло, воно за вас дається. Це робіть на мій спомин.» Так само й чашу по вечері, кажучи: «Ця чаша - Новий Завіт у моїй крові. Робіть це кожний раз, коли будете пити, на мій спомин.»

Бо кожного разу, як їсте хліб цей і п'єте цю чашу, звіщаєте смерть Господню, аж доки він не прийде. Тому хто буде їсти хліб або пити чашу Господню недостойно, буде винний за тіло і кров Господнє.

Хай, отже, кожний випробує себе самого і тоді їсть цей хліб і п'є цю чашу. Бо той, хто їсть і п'є, не розрізняючи Господнього тіла, суд собі їсть і п'є. Ось чому у вас багато недужих та хворих, а чимало й умирають. Якби ми самі себе осуджували, то нас би не судили. Коли ж Господь нас судить, він нас тим поправляє, щоб не були ми засуджені зо світом.

Євангеліє від Івана 6, 48-54

І сказав Господь: «Я - хліб життя. Батьки ваші манну в пустині споживали, - і померли. Це ж хліб, що з неба сходить, щоб той, хто їстиме його, не вмер.

Я - хліб живий, що з неба зійшов. Коли хтось цей хліб їстиме, житиме повіки. І хліб, що його я дам, це - тіло моє за життя світу.»

Отож юдеї заходилися сперечатись між собою, кажучи: «Як отой може нам своє тіло дати їсти?»

А Ісус їм: «Істинно, істинно говорю вам: Якщо не споживатимете тіло Чоловічого Сина й не питимете його кров, не матимете життя в собі. Хто тіло моє їсть і кров мою п'є, той живе життям вічним, і я воскресну його останнього дня.»

Розважання від Скинії

Юдеї сперечалися про те, як Ісус може дати їм їсти своє тіло. Не могли подумати, що Він їм говорив про духовне. Що

неймовірне для людей – можливе в Бога. Але Він говорив не тільки про духовне. Ісус дослівно дає нам їсти своє тіло. Про це свідчить наша віра. Підтверджують численні евхаристійні чуда, що впродовж історії Церкви відбуваються в різних місцях. Ісус довіряє своє тіло людям, дає його в руки, дозволяє торкатися до себе, споживати. Ісус упокорює себе перед нами, стає видимим, доступним, відчутним. Він дає себе всім, хто приходить, щоб Його прийняти, не залежно від віри й чистоти серця людини, від її намірів і поваги до Ісуса.

Тільки Ісус може втамувати собою ненаситний голод людства – голод фізичний, голод любові, прийняття, поваги, нестачу почуття безпеки, миру. Цього дивовижного хліба не стає менше, коли ми Його споживаємо. Не мусимо боротися чи конкурувати, щоб отримати цей хліб, – Бог щедро розмножує Його так, щоб вистачило для всіх.

Ісус – наш хліб життя. Він дає себе слабким, грішним, недосконалим своїм дітям, щоб підтримати їх, заспокоїти, потішити, наповнити. Ісус дає життя світові, бере на себе його гріх, умирає замість нього, щоб його врятувати. Ісус – Спаситель світу. І це не щось складне, як високі богословські істини, а просте й доступне, як хліб. Кожен бачив хліб. Кожен їв хліб. Ісус хоче бути для нас таким близьким, як хліб. Таким звичним, присутнім щодня. Ісус хоче бути для нас таким доступним, як хліб.

Бажання не вмирати, жити вічно й щасливо, напевно, у людському серці поселив Бог. Як натяк на подарунок, який

для нас приготував. Задумав розділити з нами своє вічне щастя й дав нам спосіб його досягнути. Запропонував себе.

Хто споживає Тіло Ісуса й п'є його Кров, той має вічне життя, воскресне до Божого Царства.

4 червня

П'ятниця

Рим 5,17 - 6,2

Мт 9, 14-17

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 5,17 - 6,2

Браття, бо коли через переступ одного смерть царювала завдяки (чинові цього) одного, то тим більш ті, що одержують щедро ласку і дар оправдання, царюватимуть у житті через одного Ісуса Христа.

І, таким чином, як через переступ одного на всіх людей прийшов засуд, так через чин справедливості одного на всіх людей приходить життєдайне оправдання.

Бо як через непослух одного чоловіка багато людей стали грішниками, так через послух одного багато людей стане праведними. Закон же прийшов, щоб збільшився переступ, а де збільшився гріх, там перевершила ласка, щоб, як

панував гріх зо смертю, так панувала і ласка через оправдання на вічне життя, через Ісуса Христа, Господа нашого.

Що ж скажемо? Чи зостанемось у грісі, щоб помножилася ласка? Зовсім ні! Ми, що вмерли для гріха, - як нам у ньому далі жити?

Євангеліє від Матея 9, 14-17

Тоді приступили до нього учні Йоана й кажуть: «Чому ми й фарисеї постимо (багато), а твої учні не постять?»

Ісус відповів їм: «Чиж личить весільним гостям сумувати, поки молодий з ними? Надійдуть дні, коли від них заберуть молодого, і тоді будуть постити. Ніхто не пришиває латки з нової тканини до старої одежі, бо латка в одежині збіжитья, і діра стане гірша. І не вливають вина нового в старі бурдюки, а то бурдюки розтріснутья і вино розіллеться та й бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде в нові бурдюки, тож одне й друге збережеться.»

Розважання від Скинії

Що це за вчинок справедливості Ісуса Христа, який нас оправдує? Що це за діяння, яке відкриває нам можливість любити Бога і ближнього?

Здається, що без апеляції до родинного досвіду тут не обійдеться. Отже, діти кажуть, що бачать любов батьків тоді, коли батьки ними піклуються, приділяють їм увагу,

дарують подарунки. А як батьки можуть бачити, що діти їх люблять? Ми всі, будши дітьми, думали, що наша любов у тому, щоби допомагати батькам робити хатню роботу. А як насправді? Насправді батьки бачать любов дітей тоді, коли діти їм послухні і принаймні не перечать, коли тато і мама дають повчання. Тож батьківська любов являється через опіку, синівська – через послух. Повчання і обмеження, які батьки накладають на дітей, свідчать про їхню любов і саме про опіку. Проте, будши дітьми, як ми сприймали заборони і обмеження від наших татів та мам? Як знак того, що любов треба заслужити. І якщо речі, які нам говорили батьки, йшли врозріз із нашими інтересами, то таку волю виконувати ми не хотіли. Це по-перше.

Далі. Що дітям приносить найбільше страждання? Думка про те, що братика чи сестричку батьки люблять більше. Звідси сварки і бійки між дітьми. В книзі Буття є навіть ще гірший поворот – брат убиває брата – Каїн Авеля. Через страх помсти, покарання смертю Каїн втікає від Отця ще далі, ніж був його батько, Адам. Хіба батьки не переживають за своїх посварених дітей? І хіба найбільше вони не прагнуть, аби їх діти примирилися і таким чином повернулися до єдності з батьками? Адже батьки знають, що дитина, яка втекла від них, сама страждає від ненависті й своїм власним дітям вкладає гіркоту в серце.

Нам, які грішимо, “вбиваючи” у серці, тобто осуджуючи інших дітей Отця, стає страшно. Чому? Бо Отець, здається, нас любить менше, тож скоріше за все буде мститися. І

якби Бог дійсно був таким, то, напевно, мусив би одразу ж, прямо під хрестом, побити вбивць Ісуса Христа. Проте вслухаймося у молитву Ісуса Христа на хресті: *Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять* (Лк 23,34). Хіба це не справедливий вчинок послуху, що спасає грішника через довготерпіння нашого Небесного Отця?

5 червня

Субота

Рим 3, 19-26

Мт 7, 1-8

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 3, 19-26

Браття, ми ж знаємо, що все, що закон говорить, тим, які під законом, говорить, щоб усякі уста замкнулись і щоб увесь світ визнав себе винним перед Богом, бо ніхто не оправдається перед ним ділами закону: законом бо гріх пізнається.

Тепер же без закону з'явилася Божа справедливість, засвідчена законом і пророками; справедливість Божа через віру в Ісуса Христа для всіх, хто вірує, бо нема різниці.

Всі бо згрішили й позбавлені слави Божої, і оправдуються даром його ласкою, що через відкуплення, в Ісусі Христі: якого видав Бог як жертву примирення, в його крові, через віру, щоби виявити свою справедливість відпущенням гріхів колишніх, за час довготерпіння Божого, щоби виявити свою справедливість за нинішнього часу, - щоб він був справедливий і усправедливлював того, хто вірує в Ісуса.

Євангеліє від Матея 7, 1-8

І сказав Господь: «Не судіте, щоб вас не судили; бо яким судом судите, таким і вас будуть судити, і якою мірою міряєте, такою і вам відміряють.

Чого ти дивишся на скалку в оці брата твого? Колоди ж у власнім оці ти не добачаєш? Або як можеш своєму братові сказати: Дай, хай вийму скалку в тебе з ока, а он же колода в твоїм оці?

Лицеміре! Вийми спершу із свого ока колоду, і тоді побачиш, як вийняти з ока брата твого скалку.

Не давайте священне собакам, ані не кидайте перел ваших перед свиньми, щоб не потоптали їх ногами й, обернувшись, вас не роздерли.

Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам. Кожний бо, хто просить, одержує; хто шукає, знаходить; хто стукає, тому відчиняють.»

Розважання від Скинїї

Слово Боже сьогодні дає нам вказівки, як уникнути суду: *Не судіте, щоб вас не судили; бо яким судом судите, таким і вас будуть судити*. Чи хотіла б я, щоб мене судили тут, на землі, або там, у вічності? Відповідь очевидна. Якщо цього суду не уникнути, то яким би він мав бути щодо мене? Мабуть, дуже делікатним, толерантним, милосердним, з можливістю себе захистити, з правом на доброго адвоката. Проте мій суд над іншими часто відрізняється від того суду, який би мав бути наді мною. Як легко можу дати оцінку поведінці брата, сусіда, колеги. Як прискіпливо придивляюся до їхніх недоліків, слабкостей, помилок. Як часто я вважаю, що заслуговую на щось краще, ніж інші. Як легко можу винести вирок.

Господь у нагірній проповіді каже: *Чого ти дивишся на скалку в оці брата твого? Колоди ж у власнім оці ти недобачаєш?* Мабуть, слово дивитися означає не просто бачити, помічати, зауважувати, а дивитися прискіпливо, скрупульозно. Нам, зраненим гріхом, набагато легше вишукувати та придивлятися до дрібних недосконалостей своїх ближніх, ніж до своїх набагато серйозніших проступків. Як часто в інших засуджую саме те, чого не хочу або не можу визнати та виправити в собі. Осуджуючи інших, немов виправдовую себе: оскільки я це бачу, воно мені не подобається, значить у мені цього немає. Так в очах інших себе виправдала та приховала свої слабкості чи гріхи.

Коли мене щось дратує в поведінці ближнього, щось хочеться засудити, можливо, варто подумати про причину. Чому саме ця риса, чому саме це я не можу прийняти в ньому? Що за цим стоїть: моя гордість, егоїзм, чи, навпаки, низька самооцінка, неприйняття себе? Можливо, це вказує на щось із мого минулого, можливо, на якийсь болісний досвід?

Ісус каже до жінки, спійманої на перелюбі: *То і я тебе не осуджую. Йди та вже віднині не гріши* (Ів 8,11). Господь нікого не осуджує, Він завжди дає можливість виправитися. Тож варто пам'ятати, що Господь не осуджує не тільки мене, а й мого ближнього також. Господь дає можливість виправитися не тільки мені, а й моєму ближньому також.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com